

tænkes, at et Familieaktieselskab ikke bestaar af saa mange Personer, hvorfor man rettelig bør tillade det med et mindre Antal, saa kan jeg i og for sig godt erkende, at det er muligt, at der kan opstaa urimelige Vanskeligheder; men saa forstaaer jeg unægtelig ikke, hvorledes det ærede Medlem senere hen kan kritisere, at der i en anden Paragraf gives Tilladelse til, at et Aktieselskab i visse Tilfælde kan nøjes med at have eet Bestyrelsesmedlem, thi hvis jeg følger det ærede Medlem og tillader, at et Aktieselskab kan dannes med 2 Stiftere og maaske med kun de samme to som Aktionærer, vilde det dog være ublu forlange, at dette Selskab skulde have 3 Bestyrelsesmedlemmer, ja, endog Forlangendet om, at der skulde være 2, kunde have sine Vanskeligheder, for det var dog sandsynligt, at den ene af dem skulde være Direktør.

Det ærede Medlem udtalte sin Anerkendelse af, at der i Bestemmelserne om Revisorer indeholdes gode Tanker, og jeg fik den Opfattelse, at ogsaa paa dette Punkt var der Mulighed for megen Forstaaelse; men naar det ærede Medlem ikke synes om, at et Mindretal skal kunne kræve udpeget en Revisor, forstaaer jeg ikke, at det ærede Medlem et andet Sted i sin Tale kunde faa sig selv til at paaskønne og anerkende, at der tages Hensyn til Mindretal. Det er jo dog et Hensyn, der er taget, at Aktionærer, der ejer $\frac{1}{4}$ af Aktiekapitalen, kan faa Lov til at udpege en Revisor; det maa dog anses for en betydningsfuld Indrømmelse, men paa den anden Side en Indrømmelse, som det vilde være lidet rimeligt af Flertallet at modsætte sig.

Men dette er, som alt sagt, Enkeltheder, som vi nok naar til Forstaaelse om under den fortsatte Behandling; i hvert Fald kan jeg tilsige min Medvirkning til paa alle rimelige Punkter at søge et tilfredsstillende Resultat naaet, saaledes at det kan lykkes at faa en forsvarlig Lovgivning paa dette Omraade.

Gustav Pedersen: Da Lovforslaget vil komme til videre Drøftelse i et Udvalg, skal jeg her afholde mig fra at komme dybere ind paa de fra anden Side fremsatte Bemærkninger. Dog vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, at det ikke er nok, at man advarer Sparere, der ikke vil risikere deres Penge, mod at anbringe disse i Aktieselskaber. Vi maa ikke glemme, at store Dele af Sparernes Midler — uden at Sparerne selv

har nogen Indflydelse derpaa — gennem Bankerne bliver anbragt i Aktieselskaberne, og det kommer vi til at tage Hensyn til, naar vi beskæftiger os med Aktieselskabsloven, idet denne ikke blot skal beskytte Aktionærerne, men ogsaa Samfundet og de Samfundsmidler, som i stor Udstrækning gennem Landets Banker anbringes i Aktieselskaber.

Jeg er heller ikke enig med det ærede Medlem i, at naar Kreditorerne ved, hvad de gaar ind til, er alting godt. Det er ikke altid let for Kreditorer i den Grad at sætte sig ind i et Selskabs Virksomhed, at de straks kan danne sig et virkelig nøgternt Skøn om det, og derfor er det i høj Grad paakrævet, at der gennem Lovgivningen stilles visse Minimalkrav om Konsolidering, saaledes at man i hvert Fald har nogen Sikkerhed for, at Aktieselskaberne arbejder sundt og nøgternt.

Angaaende Spørgsmaalet om Udbetaling af Udbytte i de 3 første Aar, hvad der synes at vække nogen Modstand, vil jeg gerne sige, at selvfølgelig kan der være Selskaber, som ikke skal udbetale 6 pCt.; men det, at der er fastsat 6 pCt. som Maksimum, behøver dog ikke at betyde, at alle Selskaber skal naa dette Maksimum. Og selv om der kan være Forskel paa Selskaber, der har hele Kapitalen indbetalt, og Selskaber, hvis Kapital kun delvis er indbetalt, vil det dog være saaledes, at det i alle Tilfælde er rimeligt, at man i de første Aar disponerer forsigtigt, at man i de Aar, hvor alting endnu ses optimistisk, ikke er alt for villig til at bruge hele Fortjenesten, som maaske endda kun er af regnskabsmæssig Natur, til Aktionærudbytte og derigennem til Svækkelse af Selskabet.

Jeg skal endelig angaaende Værdiansættelserne dels i § 6 og dels i § 26 sige til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, at det er klart, at det ikke altid er let helt nøjagtigt at vurdere Varer og andre Aktiver, men man maa jo dog gaa ud fra, at Domstolene gennem sagkyndig Vejledning kan skaffe sig oplyst, hvad der har været nøgtern Vurdering paa det paagældende Tidspunkt. Ingen vil jo give en Ledelse, hverken Stifteren eller Bestyrelsen, Ansvar for Værdiforskydninger, som overhovedet ingen har kunnet regne med; men det ærede Medlem er jo ikke ukendt med, at en Række Bestyrelser har taget Værdier som Basis for Aktietegning, til Trods for at de udmærket godt vidste, at disse Værdier overhovedet ikke svarede til de Beløb, hvormed de blev opført. Det er her, der er Rimelighed i at gribe ind, og det gælder selvfølgelig ikke